



GUVERNUL ROMÂNIEI  
PRIMUL – MINISTRU

NR. 2100 /DPSG  
DATA 05092008

PARLAMENTUL ROMÂNIEI  
SENAT

**Domnule președinte,**

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,  
Guvernul României formulează următorul

## **PUNCT DE VEDERE**

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice*, inițiată de domnii deputați Kerekes Karoly și Mate Andras Levente din Grupul parlamentar al UDMR (Bp. 216/2008).

### **I. Principalele reglementări**

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice*, în sensul „*eliminării discriminării constatate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și a celei care există între persoanele care posedă hotărâri de respingere din partea caselor de pensii și cele care posedă hotărâri judecătorești definitive și irevocabile de respingere a acțiunii*”.

## II. Propuneri și observații

1. Art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 prevede că beneficiază de dispozițiile acestui act normativ persoana, cetățean român, care, în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice, iar lit. c) include în categoria beneficiarilor legii și persoana care a fost refugiată, expulzată sau strămutată în altă localitate.

Se poate constata că art. 1 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 nu condiționează existența persecuției din motive etnice în raport de naționalitatea română, ci de cetățenia română, astfel dispozițiile menționate sunt aplicabile tuturor cetățenilor români care în acea perioadă au fost refugiați, expulzați sau strămutați în altă localitate.

Normele pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 127/2002, fac referire și ele în mod expres la cetățenii români și stabilesc la art. 2 că prin persoana care a fost strămutată în altă localitate se înțelege persoana care a fost mutată sau care a fost obligată să își schimbe domiciliul în altă localitate din motive etnice. În această categorie se includ și persoanele care au fost expulzate, s-au refugiat, precum și cele care au făcut obiectul unui schimb de populație ca urmare a unui tratat bilateral.

După cum a reținut și *Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile Unite în Decizia nr. XLI (41)*, prin care a admis recursul în interesul legii promovat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din coroborarea acestor dispoziții legale reiese voința neîndoielnică a legiuitorului de a acorda măsuri reparatorii *oricărui cetățean român care în perioada 6 septembrie 1940-6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice*, pentru a nu se crea vreo situație de inegalitate sau discriminare în drepturi, *indiferent dacă refugiul, expulzarea sau strămutarea s-au făcut din teritoriile ocupate de un stat străin în teritoriile românești ori din cele aflate sub jurisdicția statului român în cele care s-au aflat vremelnic în administrația altor state*, în scopul asigurării deplinei realizări a principiului protecției tuturor cetățenilor.

Curtea a mai reținut că sub acest aspect este de observat că actele normative menționate impun ca dispozițiile pe care le cuprind să fie interpretate în sensul că legiuitorul, ținând seama de situațiile grele create prin presiunile exercitate în perioada la care s-a făcut referire de unele state vecine României, care au determinat importante cedări de teritorii în favoarea acelor state, urmate de inevitabile mișcări de populații, nevoite să

se refugieze, ori expulzări sau strămutări de persoane în alte localități, a înțeles să acorde anumite drepturi celor persecutați, *fără să facă distincție dacă refugiul, expulzarea sau strămutarea a avut loc pe teritoriul statului român sau în afara acestuia.*

Prin *Hotărârea Guvernului nr. 287/2008 privind modificarea și completarea Normelor pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 105/1999* a fost introdus art. 2<sup>1</sup>, potrivit căruia persoanele prevăzute la art. 2 beneficiază de drepturile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 indiferent dacă, la data strămutării, aveau domiciliul pe teritoriul statului român sau pe teritoriile românești vremelnic ocupate de către alte state și indiferent dacă localitatea în care au fost strămutate se afla sub administrație românească ori sub administrația acelor state.

Potrivit art. 2<sup>2</sup> din actul normativ menționat, de aceleași drepturi beneficiază, la cerere și persoanele care aveau domiciliul pe teritoriul statului român sau pe teritoriile românești vremelnic ocupate de către alte state, indiferent dacă localitatea în care au fost strămutate se afla sub administrație românească ori sub administrația acelor state, ale căror cereri anterioare au fost soluționate prin hotărâri de respingere ale comisiei prevăzute la art. 7 alin. (1) și alin. (1<sup>1</sup>) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999.

2. Deși propunerea legislativă își găsește corespondent în parte în *Hotărârea Guvernului nr. 287/2008*, precizăm totuși că potrivit art. 67 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, intervențiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizează printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat, prin dispoziții interpretative cuprinse într-un nou act normativ de același nivel cu actul vizat, prin dispoziții interpretative cuprinse într-un nou act normativ sau prin modificarea dispoziției al cărei sens trebuie clarificat.

3. Din punct de vedere al modului de reglementare, precizăm că deși propunerea legislativă a fost denumită ca modificare și completare a Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, în fapt ea doar completează acest act normativ prin introducerea unor dispoziții noi, cuprinzând soluții legislative și ipoteze suplimentare, exprimate în texte care se adaugă elementelor structurale existente; astfel redarea în cuprinsul propunerii legislative a art. 1 alin. (1) nu se mai justifică, fiind indicată redarea doar a normei modificatoare, respectiv, art. 1 alin. (2).

4. Totodată, se poate observa că **art. II** din inițiativa legislativă își găsește corespondent în art. 2<sup>2</sup> din Hotărârea Guvernului nr. 287/2008, astfel că propunem o formulare similară și în textul de modificare, astfel:

*„De aceleași drepturi beneficiază, la cerere, și persoanele care aveau domiciliul pe teritoriul statului român sau pe teritoriile românești vremelnice ocupate de către alte state, indiferent dacă localitatea în care au fost refugiate, expulzate sau strămutate se afla sub administrație românească ori sub administrația acelor state, ale căror cereri anterioare au fost soluționate prin hotărâri de respingere ale comisiei prevăzute la art. 7 alin. (1) și alin. (1<sup>1</sup>)”.*

Totodată, sugerăm redarea acestui articol ca art. 1 alin. (3) întrucât se află în strânsă legătură cu art. 1 alin. (2) a cărui introducere se realizează prin această inițiativă legislativă, și nu ca articol de sine stătător.

### **III. Punctul de vedere al Guvernului**

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative, sub rezerva însușirii propunerilor și observațiilor de la pct. II.**

Cu stimă,



**Călin POPESCU - TĂRICEANU**

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului